

De methode-Wilders

Steeds weer krijgt Geert Wilders het halve land op de kast en staat hij in het centrum van de belangstelling. Hoe flikt hij 'm dat? | door **Joost Niemöller**

Nu weer die film. Ministeries voeren koortsachtig overleg, ambassades worden gebriefd, de premier spreekt voorshands van een 'forse crisis', moslimorganisaties bepalen vast hun reactie en gemeenten houden rekening met opstand. Terwijl er nog geen filmbeeldje te zien is geweest – het moet niet gekker worden.

Of de aanstichter van al dit ongemak tijd heeft hiervan te genieten, weten we niet. Hij is dus doende met die film, zijn anti-Koran-film, die eind januari of begin februari klaar moet zijn. Hoe en waar die dan te zien zal zijn, is op dit moment onbekend. Wel bekend is dat Geert Wilders al geruime tijd als geen ander kans ziet de politieke agenda én de toon van debatten te bepalen.

Zijn medeparlementariërs zouden al blij zijn met tien procent van de media-aandacht die Wilders met zijn Partij voor de Vrijheid genereert. Maar ja, hoe krijg je dat voor elkaar? De methode-Wilders, in tien punten.

1. Wees controversieel.

Gebruik harde uitdrukkingen die weerstand oproepen, zoals 'ik lust hoofddoekjes rauw', 'in de VVD zitten grijze muizen' (toen hij zelf nog in die VVD-fractie zat), 'sluit de haat-moskee', 'er is een tsunami van islamisering', 'kondig de noodtoestand af', 'ik wil geen integratie, maar assimilatie van immigranten', 'genoeg is genoeg'. Dik het aan door telkens iets 'krankzinnig' te noemen of 'walgelijk', of 'het laagste van het laagste'. Speel rustig op de persoon, door een minister 'knettergek' te noemen, of bewindslieden met een dub-

bele nationaliteit 'infiltranten'. Verwijt met hetzelfde onverstaanbare gemak anderen op jouw persoon te spelen. Door inconsequent te zijn, wakker je de woede van je tegenstanders aan. Hoe meer woede, hoe meer controversen. Elke controversie bevat een leermoment. Dus zoek na elke geslaagde controversie de overtreffende trap. Ontstaat er bijvoorbeeld opwinding over je voorstel delen uit de Koran te scheuren

Speel rustig op de persoon, en verwijt anderen met hetzelfde gemak dat zij op de man spelen.

om iets over te houden ter grootte van de Donald Duck? Stel dan de volgende keer meteen een compleet Koran-verbod voor in Nederland. Kijk, dat vergeten de mensen niet. Overal in het buitenland weet men inmiddels: in Nederland is een politicus die de Koran wil verbieden! Dat voorstel is zo extreem dat er in Nederland meteen enquêtes over kwamen. Driekwart van de Nederlanders ziet er niets in, maar in de peilingen stijgt je. Ook die enquêtes zijn dan weer onderwerp van gesprek. Het is een vast onderdeel geworden van het ritueel rondom iedere controversiële Wilders-uitspraak.

Ander voorbeeldje: word je beschuldigd van discriminatie? Stel een volgende keer voor de hele discriminatieparagraaf uit de Grondwet te halen. Overschrijd de grenzen van het betamelijke door voor te stellen dat de politie met scherp mag schieten op de knieën van Marokkaanse voetbalsupporters.

Geert Wilders passeert enkele Tweede Kamer-toeristen, juni 2007

MARTIN KLEIN / ANP

Complottheorieën

Nog één keer was hij dezer dagen in het nieuws: Marinus van der Lubbe, de jonge Nederlandse communist die op 27 februari 1933 in Berlijn de Rijksdag in brand stak. Hoewel hij schuld bekende en werd geëxecuteerd, is zijn daad altijd het onderwerp gebleven van ingenieuze theorieën die er iets anders achter zochten.

Dat deden de nazi's trouwens ook. Bij de rechtszaak zat de Duitse communistische partij in de beklaagdenbank, hoewel bewijzen volledig ontbraken. Maar die waren eigenlijk ook al niet meer nodig, want al in de nacht van de brand werden alle leidende communisten door de nazi's opgepakt. Hitler, nog geen maand aan de macht, greep met graagte de gelegenheid aan met zijn grootste vijanden af te rekenen.

Precies die graagte wakte het wantrouwen bij zijn vele tegenstanders. De brand kwam de nazi's te goed uit om niet het vermoeden te laten ontstaan dat zij er zelf de hand in hadden gehad. De theorie is nooit voor honderd procent weerlegd.

Deze geschiedenis herinnert aan een veel recentere complottheorie, die naar aanleiding van de aanval op de Twin Towers op 11 september 2001 werd ontwikkeld. George W. Bush, achter de schermen al jarenlang broedend op een afrekening met Al-Qaida en een aanval op Irak, kreeg met deze aanslag een perfect motief in handen om erop los te slaan. Hij deed dat vervolgens zo prompt en hardhandig dat het bijna verdacht was.

Anders dan bij de Rijksdagbrand is deze complottheorie volstrekt onwaarschijnlijk, al zullen miljoenen Arabieren in het Midden-Oosten hun vijand Bush er graag mee blijven achtervolgen. En al zullen er altijd auteurs zijn die zich uitgedaagd voelen. Er bestaat waarschijnlijk geen uitdagender genre onderzoek dan het reconstrueren van een vermoedelijk staatscomplot, en wat aardig is: altijd zijn er voldoende kleine punten te vinden die verdenking wekken. Alleen Van der Lubbe bleef nuchter: het was een fluitje van een cent – zo kan zijn bekentenis worden samengevat. |

Leg verzoeken om mee te doen aan een (tv-)debat naast je neer. Zeg: 'De Tweede Kamer is de plek voor debat.'

2. Ga geen lange discussies aan. Debatten over integratie en immigratie zijn per definitie oeverloos. Als je je daarin laat meeslepen, ga je ten onder in de chaos. Leg dus verzoeken mee te doen aan maatschappelijke debatten, al dan niet op de tv, naast je neer. Reageer doodkalm met doodoeners die extra irritatie genereren: "De Tweede Kamer is de plek voor het debat." Ook een goeie: "Ik kan niet overal op ingaan." En: "Ik kies mijn moment."

3. Kies altijd de aanval. Vraagt een journalist: "Waarom wordt u steeds radicaler?", antwoord dan: "Dat zit in uw hoofd." Ook een goeie: "Daaruit blijkt dat u links bent." Ook in Kamerdebatten werkt deze methode. Zorg dat je met je aanvullende oneliners de tv haalt. Negeer tegenreacties.

4. Houd de gelederen gesloten. Richt geen partij op met altijd weer opstandige leden. Kies niet voor fractiegenoten die je qua charisma en verbale begaafdheid naar de kroon kunnen steken. Kiezers haten ruzies en gedoe in een partij. Wees zelf de enige spreker over het centrale thema van je partij (zie punt 6). Voorkom zo dat eventuele interne verschillen naar buiten komen.

5. Concentreer je op de islam. Het is een onderwerp dat leeft in Nederland en toch durft geen andere partij zich erover te uiten. Je hebt dus het hele speelveld voor jezelf. Kies een eenduidige insteek. "Er is al genoeg islam in Nederland." Of de iets hardere variant: "Ik heb genoeg van de islam in Nederland." De keerzijde van deze aanpak: in de andere onderwerpen van je partij zullen de media niet geïnteresseerd zijn. Vorig jaar presenteerde de PVV een plan over de politie, waar de fractie drie maanden aan had gewerkt; er kwam geen journalist op af. Toen de PVV een alarmnummer instelde voor dierenleed, kreeg dit geen enkele aandacht.

Ook onderwerpen als 'ouderen', 'bureaucratie', 'pedofielen', compensatie voor de benzineprijs, eerbetoon aan de vlag op school en een referendum over de toetreding van Turkije in Europa krijgt Wilders maar niet op de agenda. Er zijn uitzonderingen: de kreet 'zet de Antillen op Marktplaats.nl' werd een hit, met allerhande rellerigheid in de nasleep. Ook bij het referendum over de Europese Grondwet kreeg Wilders veel aandacht voor zijn anti-campagne.

6. Blijf op dezelfde punten hameren. Probeer niet origineel uit de hoek te komen. Gebruik keer op keer termen als 'islamisering', 'multiculti-onzin', 'politiek

correcte prietpraat', 'fascistische Koran'. Vergeet nooit dat het altijd lang duurt voor je boodschap doordringt in de massa. Je herhaalt jezelf eerder te weinig dan te vaak.

7. Kondig dingen van tevoren cryptisch aan. Vooral dingen die de aandacht vasthouden en een momentum creëren. "Geloof me, we komen met opzienbarende voorstellen." Of kondig aan dat je met een harde film over de Koran komt, en zeg dan: "Ik wil daar niets over kwijt. Mensen moeten maar kijken."

8. Kies je momenten. Tussen kerst en nieuwjaar moeten de kranten ook vol. Drop juist dan een bommetje over de kersttoespraak van de koningin. Gebruik de aandacht voor een nieuw kabinet om in te zetten op de dubbele nationaliteit. Slinger het onderwerp cordon sanitaire aan in het altijd zoekende debat op de avond na de verkiezingen; de kijkcijfers zijn dan hoog en het zal alleen om jou draaien.

9. Ga geen allianties aan. In Nederland hebben de coalitiepartijen zichzelf al monddood gemaakt omdat ze het met elkaar moeten uitzingen. Binnen de oppositie worden ook verbondjes gesloten, bijvoorbeeld in de vorm van verwaterde moties van meerdere partijen. Zo onderscheid je je niet. Stel de moties dus juist zo op dat je de enige ondertekenaar kunt zijn. En zet alleen zwaar in bij de debatten waarmee je tegenstanders zich gedwongen voelen partij tegen jou te kiezen.

10. Zeg dat je gedemoniseerd wordt. In veel gevallen zul je nog gelijk hebben ook. Geert Wilders wordt vaak bedreigd, heeft beveiliging nodig, en maakt daar ook een item van. Met dat als achtergrond wordt demonisering een serieuze item. Zeker na de moord op de ook gedemoniseerde Pim Fortuyn kan niemand het onderwerp demonisering zomaar naast zich neerleggen. Maar hanteer daarbij ook gerust af en toe humor. Wilders: "Dit is de fatwa van een christen-democraat." |